

Chemarea la Învățătură

Text biblic : Fapte 18:1-3, 18-21, 24-26, Rom 16: 3-4

Versetul de aur

Spuneți sănătate Priscilei și lui Acuila, tovarășii mei de lucru în Hristos Isus, care și-au pus capul în joc, ca să-mi scape viața. Le mulțumesc nu numai eu, dar și toate bisericile ieșite dintre Neamuri. Romani 16:3-4

Introducere

Cartea Faptelor începe la Ierusalim și se încheie la Roma. Centrul militar și politic al primului secol, Roma avea o populație semnificativă de Evrei. Creștinismul a venit la Roma timpuriu, probabil în câteva luni după învierea lui Hristos. În ziua de Rusalii, vizitatorii Romei au auzit predicarea Evangheliei și, fără îndoială, unii dintre ei au fost botezați (Fapte 2:10,41). Apoi s-au întors acasă pentru a răspândi creștinismul în orașul imperial. Această răspândire pare să fi fost limitată evreilor mai mulți ani. Drept urmare, creștinii de origine evreiască au coexistat cu evrei necredincioși în zone mai mici, fiind în competiție pentru controlul diferitelor Sinagogi. Tensiunile au crescut; rezultând în violență. În loc să-i caute pe instigatori, împăratul Claudiu i-a alungat pe toți evreii din oraș, creștini sau necreștini, în anul 49 AD. Evreii nu au fost readmiși în oraș până la moartea lui Claudiu în anul 54 AD. Aceste evenimente constituie fundalul întâlnirii lui Pavel cu doi evrei din Roma, Priscilla și Aquila, în Corint în jurul anului 5 AD. Între timp, creștinii dintre neamuri din Roma au înființat biserici în case (Romani 16:5,10-11,14-15), o dezvoltare care a provocat tensiuni când creștinii Evrei s-au întors în oraș.

Contextul lecției

I. În pateneriat cu Pavel (Fapte 18:1-3, 18-21, 24-26)

A. Făcători de corturi (v 1-3)

Pavel a lăsat pe Sila și Timotei la Berea, plecând către Corint. În timpul cât a stat la Atena, nu a reușit să planteze nici o Biserică, fiind ridiculizat de filozofii Atenieni. În Corint a fost guvernator Galion. Corintul a fost la o mare încrucișare de drumuri comerciale. Aceasta a poziționat Corintul ca principală stație pentru bunurile și oamenii care veneau spre și dinspre Roma și părțile de Est ale Imperiului. Corintul a fost și un oraș religios, cu oameni de credințe păgâne și credință evreiască. Nu este surprinzător, că a avut o Sinagogă (Fapte 18: 4). Pavel avea obiceiul când vizita un oraș să găsească Sinagoga pentru a-i învăța pe ceilalți evrei Evanghelia lui Isus Hristos (ex: 17:1-4). Deși numele de Acuila părea latin, el era de fapt evreu. Despre Priscila nu știm prea multe lucruri. Ceea ce știm este că ei erau făcători de corturi, și că Pavel după ce a ajuns la Corint s-a alăturat lor în facerea de corturi. El a fost instruit să devină Rabin de celebrul Gamaliel (Fapte22:3) și toți rabinii din această perioadă aveau o abilitate profesională - tâmplăria și coacere pâinii. Un făcător de corturi din acea epocă a lucrat cu materiale tari, cum ar fi pielea sau părul de capră țesut. Corturile vândute în Corint erau produse durabile utilizate în situații semipermanente. Construcția unor astfel de corturi a necesitat o muncă grea cu mâna, folosind protecție pentru palme și

16–17; 3: 1–19). Dar asta nu înseamnă că fiecare boală poate fi din cauza unui păcat specific (Ioan 9: 3). Indiferent de motivul pentru care omul a fost paralizat, Isus a cunoscut că nevoia cea mai mare a bărbatului trebuia să fie iertarea păcatele sale.

III. Ascultători îndoielnici (v 6-9)

A. Gânduri îndoielnice (v 6-7)

Preoții puteau oferi jertfe de iertare în numele celor care și-au mprturisit păcatele. (ex: Levitic 5: 5–6). Învățătorii legii erau foarte conștienți că Vechiul Testament a învățat că nimeni nu poate ierta păcatele, ci numai singurul Dumnezeu (Exodul 34: 6–9; Psalmul 130:2-4; Isaia 43:25). Dar Isus a vorbit ca și cum ar fi avut aceeași putere de a ierta păcatele ca Dumnezeu. Dacă acești cărturari ar considera că Isus ar putea fi Dumnezeu, atunci totul ar fi fost normal. Nu a existat nici un precedent ca Dumnezeu să devină om. Prin urmare, învățătorii Legii au ajuns la concluzia legii că Isus a hulit.

B. Judecata fără de înțelepciune (v 8-9)

Isus i-a întâmpinat pe învățătorii Legii cu o întrebare proprie. Folosirea răspunsului prin întrebare a fost obișnuită în dezbateră rabinică și a fost folosită frecvent de Isus (ex: Marcu 11:27-33). Dar acesta nu este ceea ce vrea Isus. Iertarea nu poate fi verificată în mod obiectiv, dar vindecarea de boală este dovadă vizibilă.

IV. Un miracol Sutprinzător. (v 12)

A. Autoritate absolută (v 10-12)

Isus a fost în stare și dispus să le arate învățătorilor legii - și tuturor celorlalți - că are autoritate pe pământ pentru a ierta păcatele. Deși există o distincție tehnică între putere („capacitatea de a face ceva”) și autoritate („dreptul de a face ceva”; vezi Luca 4:36; 9: 1). Isus le are pe amândouă! Și aceasta este punctul cel mai important al acestei istorisiri. Abilitatea lui de a vindeca fizic a fost o dovadă tangibilă a abilității de a vindeca spiritual prin iertarea păcatelor. Ca dovadă Isus a spus bolnavului: ”scoală-te, ridică-ți patul, și dute acasă”.

B. Toți slăveau pe Dumnezeu (v 12)

Dovezile oferite de Isus au afirmat că declarația sa de iertare era adevărată. Acest eveniment a fost o dovadă uluitoare că Împărăția lui Dumnezeu era într-adevăr aproape (Marcu 1:15).

Concluzii

Lecția de astăzi ne amintește de componentele spirituale implicate în vindecarea autentică. Dacă Isus a diagnosticat paraliză acestui bărbat ca fiind rezultatul păcatului, omul nu ar putea fi restaurat fără vindecare spirituală. Nici o vindecare semnificativă și permanentă nu poate avea loc fără împăcarea cu Dumnezeu. După cum am văzut, numai Dumnezeu iartă păcatele. Și numai Dumnezeu este sursa vindecării. Isus are încă puterea și autoritatea de a oferi vindecare, aducând eliberarea de povara păcatului. Ca Dumnezeu în trup, Isus Hristos a fost întruparea declarației profunde consemnată în Exodul 15:26: „Căci Eu sunt Domnul, care te vindecă”. Acest lucru nu se vede întotdeauna în vindecarea fizică a bolilor în viața noastră pe acest pământ; dar se va vedea absolut în corpurile înviate care cresc din sămânța corpurilor noastre prezente (1 Corinteni 15: 42–54). Aceasta ne amintește de faptul că poate nu vom fi duși în Bieserică pe targă, dar trebuie să ne purtăm povorile unii altora (Gal 6:2). Pot fi timpuri în care trebuie să ne aducem aminte și să ne mărturisim păcatele unii altora pentru a fi vindecați. (Iacov 5:16)

Ce trebuie să memorăm: Isus are încă autoritate și putere absolută atât pentru a ierta, cât și pentru a vindeca.